

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. října 2015 v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Ing. Václava Pohnána a Jiřího Černého **t a k t o :**

Obžalovaný

L. T.

nar. [redacted] v Brandýse nad Labem, okres Praha – východ, trvale bytem Kladno, ul. [redacted], bez zaměstnání, nyní ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně,

j e v i n e n , ž e

1) v přesně nezjištěné době, nejméně od října 2010 do dne 23.11.2014, v místě jejich společného bydliště v Kladně, [redacted], psychicky a fyzicky se vzrůstající intenzitou týral svoji družku, poškozenou [redacted] M. [redacted], tak, že ji ponižoval, nadával jí vulgárními výrazy, fyzicky ji napadal ranami do břicha a hlavy, přičemž jí hrozil zabitím v případě, že by ho opustila, dále ji v jednom případě napadl pěstí do žeber takovou silou, že nemohla popadnout dech, v jednom případě jí nasypal do úst obsah popelníku s nedopalky od cigaret, dále ji v místě bydliště bezdůvodně strčil tak razantně, že svým tělem rozbila skleněnou výplň dveří, přičemž se poranila na ruce, ze strachu z obžalovaného však nevyhledala lékařské vyšetření, dále v bytě schválně vypínal elektrický proud, aby poškozená byla i s dětmi potmě, v několika případech, když odcházel z domu, poškozenou uzamkl, aby nemohla opustit bydliště, v přesně nezjištěný den v září 2014, když poškozenou navštívila babička J. [redacted] K. [redacted], během této návštěvy poškozenou udeřil pěstí do obličeje tak silně, že spadla na zem a začala krváčet z úst, dne 23.11.2014, když přišel domů, ptal se poškozené, kde byla celou noc, přitom jí vulgárně nadával, udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje a několika ranami pěstí do žeber, když se před ním ukryla na toaletu, přišel za ní, vyhrožoval jí úškrcením, přitom vzal tkaničku, kterou jí dal na krk a po dobu asi dvou vteřin ji tkaničkou škrtil, po

tomto útoku poškozená vyhledala lékařské ošetření v Oblastní nemocnici Kladno, a.s., v důsledku napadení utrpěla hematom o velikosti 2x2 cm na pravé tváři a drobnou exkoriaci o velikosti 1 cm v průměru na levé tváři,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

2) dne 11.6.2015 v době kolem 04.00 hodin, v Kladně, na tř. [REDAKCE], šel za poškozenou [REDAKCE] M [REDAKCE], přitom jí vulgárně nadával, když mu poškozená sdělila, aby ji nechal být a došla do ulice [REDAKCE], poblíž prodejny Foto Rada, obžalovaný ji zde dostihl, jednou rukou uchopil za krk, druhou za rameno a začal s ní trást, poté jí dal několik ran do ucha, až jí spadla náušnice, následně jí dal několik ran do obličeje, poškozená si chránila rukama obličej a poté z místa odešla do herny, kde ji opětovně vyhledal a požadoval po ní částku 100,-Kč na výherní automaty, když mu sdělila, že mu žádné peníze nedá a vyšla z herny a šla ulicí [REDAKCE], obžalovaný ji tam dostihl, chytil za kabelku a křičel na ni, aby se uklidnila a šla s ním, poškozená začala křičet o pomoc, následně byl obžalovaný na místě zadržen strážníky Městské policie Kladno, přičemž poškozená v důsledku napadení obviněným utrpěla zhmoždění hlavy a následně byla lékařsky ošetřena v Oblastní nemocnici Kladno, a.s.,

t e d y dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1, 2 písm. d) tr. zákoníku,

v bodě 2) přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 /dvou/ let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 /tří/ let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se mu **ukládá omezení** spočívající v tom, aby se ve zkušební době zdržel jakékoliv formy styku /osobního i pomocí dálkové komunikace/ s poškozenou [REDAKCE] M [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a to nad rámec obstarávání legitimních a neodkladných záležitostí týkajících se výchovy a výživy jejich nezletilých dětí S [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a D [REDAKCE], nar. [REDAKCE], T [REDAKCE]

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem Ostrava – Vítkovice, Jeremenkova 11, náhradu škody ve výši 2.053,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.

Obžalovaný L. T. u hlavního líčení velmi podrobně popsal průběh soužití s poškozenou s tím, že toto soužití trvalo asi deset let, prvních pět let bylo vše v pořádku, problémy začaly po narození prvního syna, neboť poškozená se chytla nějaké party a začala brát drogy, později zanedbávala péči o dvě děti, také hrála na automatech. Stávalo se, že několik dní nebyla vůbec doma, obžalovaný se také domnívá, že měla intimní vztah se sousedem P. Obžalovanému se samozřejmě toto její chování nelíbilo, proto docházelo ke konfliktům. Přiznal, že v některých případech, když se hádali, tak ji udeřil, jednalo se pouze o facky, nikoli o údery pěstí. Při jedné hádce ona sama rozbila zrcadlo na zdi. Policisté také vykazovali poškozenou z bytu, často u nich doma zasahovala městská policie nebo státní policie, o čemž by měly být záznamy, je možné, že vyhrožoval poškozené zabitím, ale to bylo v určitém afektu. Pokud na poškozenou vysypal popelník, bylo to z toho důvodu, že mu vadilo, že kouřila v přítomnosti dětí. Připustil, že škrtil poškozenou tkaničkou, to bylo opět v afektu. Také udeřil poškozenou před její babičkou, ona mu předtím ale nadávala, opět to bylo v afektu. Dále vytýkal poškozené, že právě ona napadala jeho matku (obžalovaný s poškozenou bydleli v domě rodičů obžalovaného). Pokud jde o incident popsany pod bodem 2) výrokové části rozsudku, byli tehdy domluveni, že za ním poškozená přijde, ale nestalo se tak, proto jí hledal a našel jí v herně, chtěl po ní, aby mu dala peníze, které mu předtím vzala a které zřejmě prohrála v automatech, ona mu řekla, že mu peníze již nedá, že je zase musí vyhrát na automatu. Čekal proto na ni před hernou, ale ona najednou začala utíkat pryč, když ji dostihl, chtěl, aby mu peníze vrátila, ona křičela o pomoc a přijeli strážníci, kteří ho zadrželi. Připustil, že ji dal jednu facku, ale spíše nadávala ona jemu. Není pravdou, že by ji nějak omezoval, jak vykládá, mohla si dělat, co chtěla, také ji nezamykal, pokud byla doma potmě, tak jí vypnul proud jeho otec, protože nechtěl, aby tam vůbec byla. Do budoucna nemá již zájem s ní obnovit soužití, má pouze zájem o své děti, které by v budoucnu chtěl do své péče. Obžalovaný zároveň připustil, že sám bral drogy od roku 2014, nyní už je ale nebere. Nevnímá své jednání tak, že by poškozenou týral, naopak sám se cítil jako týraný v důsledku popsaného chování poškozené.

Poškozená J. M. uvedla, že z počátku bylo soužití s obžalovaným dobré, zhoršilo se od té doby, co se jim narodily děti, a obžalovaný přišel o práci, potom byly časté hádky. Je pravdou, že se vzájemně rozcházel, ale zase se k sobě vraceli. Po celou dobu bydleli u rodičů obžalovaného v Kladně, v ulici. Nejprve nevhodné chování obžalovaného ani neoznamovala na policii, o svém soužití s obžalovaným se svěřovala své matce a panu B., ale neříkala jim vše. Odbornou péči nevyhledala, až později byla v intervenčním centru. O takových věcech se totiž nerada baví s cizími lidmi, raději to řekne někomu z rodiny. Problémy byly kvůli tomu, že obžalovaný nenosil domů peníze, kvůli čemuž se hádali, také na ní žárlil. Sama vnímala chování obžalovaného vůči ní jako týrání, neboť ji omezoval na osobní svobodě, aby si nemohla s někým psát, bral jí osobní věci, zejména pak docházelo k fyzickému napadání, čemuž předcházely hádky. Pokud ji napadl, strkal do ní nebo jí udeřil do zad, lékaře ale vyhledala pouze v některých případech, byť měla

drobná zranění, kterých si všimla i její matka. K dětem se choval obžalovaný vcelku dobře, měl děti rád. V jednom případě ji obžalovaný srazil na dveře, až si poranila ruku o rozbité sklo, k lékaři ale nešla, potom jí dal facku před její babičkou, tehdy jí roztrhl ret a tekla jí krev. Krizové centrum vyhledala v letošním roce v lednu. V jednom případě ji obžalovaný vysypal do úst popelník s nedopalky, což jí přišlo jako velmi ponižující, nebylo to ale ve spánku. Také jí říkal, že jí podřízne, jindy jí roztrhal tričko a vytrhal vlasy a škrtil jí tkaničkou. Pokud jde o druhý skutek, obžalovaný po ní chtěl tehdy peníze, neboť si chtěl zahrát na automatech, byli tehdy domluveni, že se setkají, ale potkali se vlastně náhodně na ulici, kde jí dal pěstí, proto před ním začala utíkat a křičet o pomoc. Poškozená připustila, že brala drogy, ale bylo to společně s obžalovaným. V původním bydlišti v [REDAKCE] ulici se již nezdržuje asi půl roku, připustila, že sama obžalovaného vyhledala, neboť pokud s ním žila předtím deset let, neměla sílu jej najednou přestat vídat. V současné době již nemá zájem s obžalovaným znovu soužití obnovit, nemá však představu, jak budou řešit vztahy ohledně dětí. Celý vztah s obžalovaným ji značně psychicky poznamenal, ale k psychiatrovi nedochází. Chtěla již dříve od obžalovaného odejít, ale zároveň chtěla udržet rodinu a měla obavy, aby nepřišla o děti. Pokud se nezdržovala doma, starali se o děti rodiče obžalovaného. Obžalovaný ji také ponižoval tak, že jí sprostě nadával, říkal jí, že je nula, že nic nedokázala. Pokud podala trestní oznámení, bylo to z toho důvodu, že situaci již psychicky nezvládla. V přípravném řízení uvedla, že ji zejména bil pěstí do obličeje a do těla, tahal ji za vlasy nebo jí dal facku. Někdy jí dokonce vyhrožoval zabitím, proto se často se bála jít domů, aby ji nezbil. Během návštěvy babičky J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] ji také napadl, kdy jí udeřil pěstí do obličeje tak silně, že začala krváčet z úst. Domnívá se, že by své výhrůžky zabitím vůči její osobě mohl splnit. Po napadení dne 23.11.2014 se od něho odstěhovala ke svým rodičům.

J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] starší, matka poškozené, u hlavního líčení jako svědkyně uvedla, že sama měla poznatky o tom, že obžalovaný její dceru týral, problémy vznikly, když se jí narodily děti a obžalovaný nikde nepracoval, hádali se nejen kvůli penězům, což se stupňovalo, nejhorší situace byla v roce 2014, kdy jí dcera říkala, že se obžalovaný nestará o děti a také, že ji zbil, obžalovaný poškozené i před svědkyní sprostě nadával, kontroloval jí internet nebo jí vyhazoval osobní věci. Viděla, že dcera měla odřená kolena nebo zranění na zádech, v jednom případě si stěžovala, že ji chtěl zabít a že ji škrtil tkaničkami. Sama má poznatek o tom, že obžalovaný i poškozená užívali návykové látky. V letošním roce odjela poškozená na dovolenou bez dětí. Sama se snažila domluvit s rodiči obžalovaného, oni jí vytýkali, že poškozená je feťáčka, a posílali jí výhrůžné zprávy. V průběhu soužití obžalovaného s poškozenou se často jejich vztah měnil, poškozená si stěžovala, že ji ponižoval, ale potom byli zase spolu, což svědkyně vůbec nechápala. Svědkyně má v současné době v péči obě děti poškozené a obžalovaného.

J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] babička poškozené, u hlavního líčení jako svědkyně vypověděla, že si několikrát všimla, že poškozená měla na rukou a obličeji modřiny, i před ní se obžalovaný s poškozenou hádali, obžalovaný jí sprostě nadával i před dětmi. Sama viděla na vnučce modřiny, když se jí ptala, jak chce situaci řešit, tak bylo zřejmé, že se obžalovaného bojí. Na návštěvách i před svědkyní obžalovaný do poškozené strkal, často byl sprostý i na svědkyni. Je jí také známo, že poškozená od něho utíkala, ale zase se k němu vracela.

Svědkyně J. [REDAKCE] T. [REDAKCE] matka obžalovaného, u hlavního líčení vypověděla, že poslední dva roky byly mezi obžalovaným a poškozenou časté rozepře, kdy se hádali o hlouposti či o peníze. Dle svědkyně se o děti staral více obžalovaný, poškozená často

odcházela z domova a také užívala drogy. Podle svědkyně se fyzicky napadali vzájemně. Stalo se, že poškozená sama rozbila zařízení bytu, také svědkyni sprostě nadávala.

Svědék P. T. otec obžalovaného, u hlavního líčení uvedl, že mezi obžalovaným a poškozenou byly časté hádky, poškozená se řádně nestarala o děti a také napadla manželku svědka. Poukázal také na to, že policie prováděla v jejich bydlišti domovní prohlídky v souvislosti s tím, že poškozená měla údajně porodit dítě, které potom zmizelo.

Svědék J. B. uvedl, že bydlí nedaleko domu rodiny T. V poslední době se stávalo, že poškozená k němu v několika případech přišla a měla modřinu na obličeji nebo rozbitý ret. Svěřila se mu, že ji fyzicky napadá obžalovaný. O Vánocích roku 2014 ho telefonicky požádala, aby ji odvezl k rodičům. Když přijel před dům, poškozená na něho čekala i s dětmi. Po chvíli přiběhl obžalovaný, vyrazil jí z ruky tác s chlebičky a začal ji fackovat. Také se stalo, že poškozená za svědkem přišla s tím, že ji obžalovaný zbil a po chvíli přišel i obžalovaný, který začal křičet a házel svědkovi na střechu domu kameny nebo mu propíchal pneumatiky u vozu. Poškozená si mu na obžalovaného stěžovala vícekrát.

Svědék L. P. uvedl, že bydlí v ulici v Kladně, nedaleko rodiny T. Ví o tom, že obžalovaný měl poškozenou fyzicky napadat a že se ho poškozená bojí. Také se k němu chodila před obžalovaným schovávat. O tom, že měl obžalovaný napadat poškozenou, mu sama poškozená říkala, naopak obžalovaný si na poškozenou stěžoval kvůli dětem. Poškozená mu říkala, že ji obžalovaný občas zmlátí, sám slyšel, že se spolu často hádají.

Soud dále u hlavního líčení vyslechl jako svědkyni M. S., pracovníci Magistrátu města Kladna, která uvedla, že prováděla šetření v rodině obžalovaného z toho důvodu, že poškozená podala trestní oznámení z důvodu domácího násilí. Sama žádné osobní poznatky o týrání poškozené nezískala, avšak při šetření zjistila, že poškozená často opouští domácnost. V současné době jsou děti v péči své babičky. Pokud prováděla pohovor s obžalovaným a poškozenou, tak se stalo, že obžalovaný před ní na poškozenou tzv. „vystartoval“.

M. D., strážník Městské policie Kladno, vypověděl, že od 11.6.2015 do 12.6.2015 vykonával s kolegou noční směnu. Kolem 04.00 hodin slyšeli z ulice volání o pomoc. Potom uviděli, jak se obžalovaný s poškozenou přetahují o kabelku. Poškozená jim ukazovala, že ji obžalovaný udeřil pěstí do obličeje, byla oteklá. Na místo proto přivolali hlídku Policie ČR.

O. D. v procesním postavení svědka v přípravném řízení vypověděl, že když byl v červnu 2015 v herně, přiběhla tam poškozená s tím, že ji venku obžalovaný napadá. Ven však nešel, proto neví, zda k fyzickému napadení poškozené tehdy skutečně došlo.

Svědkyně M. H. se v přípravném řízení popsala své poznatky o soužití obžalovaného a poškozené, když zejména uvedla, že je jí známo, že poškozená užívá drogy a utíká od obžalovaného.

Svědék T ■■■ V ■■■ u hlavního líčení uvedl, že jako člen policejní hlídky opakovaně zasahoval v bydlíšti obžalovaného, a to buď kvůli obžalovanému nebo kvůli jeho bratrovi. Pokud jde o případ z listopadu 2014, tehdy je obžalovaný nechtěl vpustit dovnitř do domu, poškozená za dveřmi křičela a potom jim říkala, že jí měl obžalovaný ublížit. Rozhodně byla rozrušená a ubrečená, svědek si již nepamatuje, zda měla na sobě nějaké stopy násilí. Matně si vzpomíná, že si stěžovala na to, že ji obžalovaný měl škrtnout.

V přípravném řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, k posouzení osobnosti poškozené. Podle závěrů tohoto posudku, který zpracoval znalec PhDr. Karel Netík, Csc., je poškozená schopna správně vnímat prožité události, zapamatovat si je a vcelku věrně je reprodukovat. Nebyla u ní zjištěna motivace ke zkreslení výpovědi ani sklon ke konfabulacím. Znalec u poškozené při vyšetření zjistil modřiny v obličeji. Dále zjistil její určitou závislost na obžalovaném, což bývá typicky zjišťováno u týraných partnerek. Tato závislost se projevuje neschopností týrané osoby opustit společnou domácnost, a to i tehdy, je-li ohrožována na životě. Dalším projevem týrání mohou být pocity bezmoci a slabá sebeúcta posuzované a depresivní emoční ladění. Tyto závěry potvrdil i u hlavního líčení.

V přípravném řízení byl na obžalovaného vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Podle závěrů znalce MUDr. Petra Navrátila obžalovaný netrpí a netrpěl žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu nebo duševní poruchou. Vliv návykových látek na jeho jednání prokázán nebyl. Jeho schopnosti rozpoznávání a ovládací byly zachovalé. Pokud se uvedeného jednání dopustil, mohlo být afektogenně podmíněné, spjata s vystupňovanými negativními emocemi jako je zlost, vztek, frustrace, žárlivost. Na úrovni realizace tohoto jednání realizace tohoto jednání prokazatelně některé mechanismy zkratkové, kdy k dosažení emočně významného cíle jsou bez dostatečného uvážení následků zvoleny nepřiměřené prostředky. Afektivní přecitlivělost byla ohraničena časově, vázána na určitou konkrétní konstelaci situačních podmínek, v jiném prostředí se chová naprosto konformně. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný pro společnost, ochranné léčení mu proto není navrhováno.

Z lékařské zprávy Oblastní nemocnice Kladno, a.s., bylo zjištěno, jaká poranění měla poškozená utrpět dne 23.11. 2014. Při ošetření uváděla, že byla napadena přítelem, a byl u ní zjištěn hematom o velikosti 2x2 cm na pravé tváři a drobná exkoriace o velikosti 1 cm v průměru na levé tváři. Zranění jsou dále zachycena na pořízené fotodokumentaci.

Z lékařské zprávy Oblastní nemocnice Kladno, a.s., bylo zjištěno, že poškozená byla také ošetřena dne 12.6. 2015, kdy u ní bylo zjištěno pohmoždění hlavy.

Soud dále vyžádal od Obvodního oddělení Policie ČR Kladno spisy, které se týkaly zásahů této složky policie v bydlíšti obžalovaného a poškozené, v těchto případech se však jednalo o incidenty, které vyvolal bratr obžalovaného J ■■■ T ■■■, který většinou napadal své rodiče. Pouze v případě incidentu ze dne 6.11.2013 šlo o oznámení poškozené o nevhodném chování obžalovaného vůči její osobě.

Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 15.6.2015 sp. zn. 14 Nc 50/2014 soud zjistil, že nezletilí synové obžalovaného a poškozené byli svěřeni do péče babičky ■■■■

M. [REDAKCE], z odůvodnění rozsudku soud zjistil, že bylo vzato za prokázané, že vztahy v rodině jsou hluboce rozvráceny a je nepochybné, že ani jeden z rodičů není schopen zajistit potřeby a vývoj dětí, děti nemají základní návyky, po vzoru svého otce se chovají agresivně, matka není schopna se o děti starat, je s největší pravděpodobností drogově závislá, nechávala děti u babičky a odešla neznámo kam.

Důkazy provedené v rámci hlavního líčení dle názoru soudu umožňují učinit závěr, že se obžalovaný dopustil obou skutků popsanych ve výrokové části tohoto rozsudku. V případě skutku popsaneho v bodě ad 1) svým jednáním obžalovaný naplnil zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst.1, 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť po uvedenou dobu týral svoji družku, poškozenou M. [REDAKCE], s níž žil ve společné domácnosti, takovým způsobem, že ji opakovaně slovně i fyzicky napadal, bil ji do těla, škrtil ji, vyhrožoval jí zabitím, pokud ho opustí, omezoval ji tak, že jí vypínal elektrický proud, přičemž poškozená jeho jednání z obav před ním neoznamovala policii a nevyhledala lékařské ošetření, takto učinila až po svém napadení dne 23.11.2014, jak bylo doloženo lékařskou zprávou i fotodokumentací. Obžalovaný připustil v omezené míře konflikty s poškozenou i její napadení, hájil se tím, že poškozená zanedbávala péči o děti, brala drogy a často opouštěla jejich domácnost. Takto negativně hodnotili poškozenou i rodiče obžalovaného a další svědci, nedostatky v její péči o děti navíc potvrzuje i výše uvedené soudní rozhodnutí, které se týká péče o nezletilé děti obžalovaného a poškozené. Dle názoru soudu ovšem další důkazy, zejména výpověď poškozené, rozhodně usvědčují obžalovaného z hrubého zacházení s poškozenou, výše popsane nedostatky v jejím chování rozhodně nemohou takovéto jednání obžalovaného omlouvat. Údaje poškozené o jejím fyzickém napadání potvrdili i další svědci, kterým se svěřovala, nebo kteří byli případně takovému jednání přítomni (např. svědek B. [REDAKCE]). Nelze pominout ani závěry znaleckého posudku z psychiatrie, který byl vypracován na obžalovaného a podle kterého obžalovaný k dosažení emočně významného cíle bez dostatečného uvážení následků volí nepřiměřené prostředky, čemuž by odpovídalo právě hrubé a násilné řešení konfliktů s poškozenou. Znalec – psycholog navíc konstatoval určitou závislost poškozené na obžalovaném, což bývá typicky zjišťováno právě u týraných partnerek, čímž lze vysvětlit tu skutečnost, že poškozená problémy v soužití neřešila radikálně již dříve a policii věc oznámila až po incidentu v listopadu 2014. Pokud soud vzal za prokázané jednání obžalovaného popsane ve výrokové části rozsudku pod bodem 1), je nutno konstatovat, že obžalovaný rozhodně zacházel s poškozenou hrubým a ponižujícím způsobem a vyvolával v ní strach o život a zdraví. Týráním dle § 199 tr. zákoníku se rozumí takové zlé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí, které se vyznačuje vyšším způsobem hrubosti a bezcitnosti s určitou trvalostí a které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Nemusí se jednat o jednání soustavné nebo delší dobu trvající, taktéž se nevyžaduje, aby u této osoby vznikly případně následky na zdraví, zásadní je to, zda týraná osoba takovéto jednání vnímá jako těžké příkoří. S ohledem na popsane konfliktní situace v soužití obžalovaného a poškozené a i s přihlédnutím k uvedeným objektivním závěrům znaleckých posudků lze vyslovit závěr, že poškozená se nacházela v takovém psychickém rozpoložení vyvolaném právě jednáním obžalovaného, které svědčí o tom, že nakládání obžalovaného s poškozenou je nutno již vyhodnotit jako natolik necitlivé nakládání s osobou žijící ve společném obydlí, že jím byla skutečně naplněna skutková podstata trestného činu, pro který bylo vedeno přípravné řízení a zároveň podána obžaloba. Soud ovšem vypustil z popisu skutku některé údaje, které považoval za nadbytečné, pokud v nich nespatořoval způsob hrubého nakládání s poškozenou, jako například údaj o tom, že obžalovaný vyčítal poškozené, že doma nic nedělá, či pokud požadoval vědomost o jejím pohybu, a to s ohledem na skutečnost, že bylo nepochybně zjištěno, že poškozená často pobývala i několik dní mimo domov a nestarala se řádně o děti, tudíž je takovéto chování obžalovaného naprosto pochopitelné a logické. Soud

zároveň upravil časový popis skutku s tím, že ho vymezil až od října roku 2010, neboť z výpovědí vyslechnutých osob jednoznačně vyplynulo, že problémy v soužití, které se týkaly i uvedených aktivit obžalovaného, které měly povahu týrání jiné osoby, začaly až v souvislosti s narozením prvního dítěte. Soud zároveň nutně dospěl k závěru, že s ohledem na délku období, ve kterém obžalovaný tímto způsobem řešil neshody s obžalovanou (tedy nejméně čtyři léta), byla zároveň naplněna kvalifikovaná skutková podstata podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť k uvedeným slovním a fyzickým napadením poškozené mělo docházet po dobu několika let, přičemž intenzita napadení poškozené se postupně zvyšovala. Nelze však zároveň pominout ani určitý podíl poškozené na takovémto stavu soužití, který zjevně vedl obžalovaného k protiprávnímu jednání, a to s ohledem na uvedené poznatky soudu o chování poškozené v uvedeném období. Soud k této okolnosti přihlédl také při rozhodování o výměře trestu, který byl obžalovanému ukládán, jak bude dále uvedeno. V případě skutku pod bodem 2) výrokové části bylo jednání obžalovaného posouzeno jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný na tř. [redacted] v Kladně a poté v ulicích [redacted] a [redacted] kontaktoval poškozenou a když nevyhověla jeho požadavku na půjčení částky 100,-Kč, tuto opakovaně fyzicky napadl, tedy dopustil se typicky výtržnického jednání na místě veřejnosti přístupném. Soud v případě tohoto skutku učinil uvedené skutkové závěry na základě výpovědi poškozené, svědků a obsahu lékařské zprávy.

Společenská škodlivost trestné činnosti obžalovaného spočívá v porušení zákonem chráněného zájmu na ochraně blízkých osob a osob žijících ve společné domácnosti před tzv. domácím násilím a dále také zájmu společnosti na ochraně občanského soužití.

Při ukládání druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána zejména délkou doby, po kterou mělo k uvedenému jednání obžalovaného docházet, a dále i vlastní intenzitou prokázaných útoků obžalovaného vůči poškozené, přičemž nebyl prokázán vznik dalších následků např. na zdraví poškozené. K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl jednou soudně trestán a to trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 8.11.2013 sp. zn. 6 T 116/2013, který nabyl právní moci dne 3.1. 2014, pro přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců se stanovením zkušební doby v trvání dvanácti měsíců. Podle zprávy Magistrátu města Kladna nebyl obžalovaný pravomocně postižen pro spáchání přestupku. Je tedy zřejmé, že obžalovaný rozhodně nemá až tak výrazné sklony k páčání trestné činnosti, jak vyplynulo i ze znaleckého posudku, který byl k jeho osobě vypracován, což je při rozhodování o trestu podstatná skutečnost, nelze pominout ani to, že spáchaná trestná činnost byla nepochybně důsledkem vzájemných neshod obžalovaného s poškozenou, nikoliv pouze projevem zvýšené agresivity obžalovaného, přičemž s ohledem na jejich současné osobní poměry, kdy spolu již nežijí ve společné domácnosti, akutně nehrozí obdobné konflikty. Státní zástupkyně navrhla uložit obžalovanému již nepodmíněný trest odnětí svobody, ovšem na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, přičemž tento svůj návrh odůvodnila tím, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení a trestnou činností měl páchat po delší dobu, přičemž intenzita jeho útoků se měla zvyšovat, navíc se měl skutku pod bodem 2) obžaloby dopustit v době, kdy proti němu již bylo vedeno trestní stíhání pro první skutek. Soud ovšem považuje uložení nepodmíněného trestu obžalovanému za nepřiměřeně přísný způsob jeho potrestání, byť lze připustit, že s ohledem na spáchání skutku pod bodem 2) obžaloby je možno vyslovit určité pochybnosti o tom, zda je obžalovaný

schopen se zdržet případných dalších útoků vůči poškozené. Na straně druhé je nutno zmínit to, že předchozí odsouzení obžalovaného pro majetkovou trestnou činnost, navíc méně závažného charakteru, nemůže natolik výrazně přitěžovat obžalovanému v tom smyslu, že by byl již vyloučen výchovný způsob potrestání obžalovaného za nyní posuzovanou trestnou činnost. S ohledem na poznatky o současných poměrech poškozené, kdy se tato již dlouhodobě nezdržuje v místě bydliště obžalovaného, a i s ohledem na současnou úpravu poměrů dětí obžalovaného a poškozené je dle názoru soudu natolik výrazně sníženo riziko vzájemných konfliktů obžalovaného a poškozené, že lze ještě uložit obžalovanému podmíněný trest, skutečnost, že mu byl v minulosti tento druh trestu již uložen a že se měl nyní posuzované trestné činnosti částečně dopustit ve zkušební době podmíněného odsazení, automaticky nevylučuje opětovné uložení takového druhu trestu, tedy podmíněného trestu odnětí svobody. Nutno poukázat i na skutečnost, že sám obžalovaný uvedl u hlavního líčení, že mu je celé situace líto, a rozhodně nelze pominout ani to, že vzetí obžalovaného do vazby a její následný výkon taktéž mohly výchovně působit na obžalovaného tak, aby se této trestné činnosti již znovu nedopouštěl. Obžalovaný byl nyní stíhán pro trestnou činnost, které se měl dopouštět vůči své tehdejší družce, a je tedy zřejmé, že spáchaná trestná činnost byla vázána pouze na její osobu a do určité míry byla vyvolána i chováním poškozené, neboť v průběhu hlavního líčení soud učinil řadu poznatků o tom, že poškozená se řádně nevěnovala nezletilým dětem, užívala drogy a opakovaně opouštěla domácnost (dokonce je podezřelá ze spáchání tr. činu dle § 142 tr. zákoníku). O tomto podílu poškozené na vzniklé partnerské krizi svědčí i skutečnost, že děti obžalovaného a poškozené byly svěřeny soudním rozhodnutím do péče matky poškozené. Ze závěrů znaleckého posudku, který byl vypracován na obžalovaného, soud zjistil, že pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska bezprostředně nebezpečný, přičemž nebyla zjištěna emočně nestabilní osobnost impulsivního typu a neschopnost kontrolovat agresivní jednání, navíc obžalovaný není závislý na návykových látkách. Tyto poznatky rozhodně nemohou vést soud k závěru, že by jediným možným a adekvátním způsobem potrestání obžalovaného za prokázanou trestnou činnost popsanou ve výrokové části tohoto rozsudku mohl být pouze nepodmíněný trest odnětí svobody, jak navrhla obžaloba. Takovýto trest by měl být ukládán pouze u těch pachatelů, u nichž není další náprava pravděpodobná a kteří natolik ohrožují společenské zájmy, že pouze výkon trestu odnětí svobody může ochránit společnost, a u kterých nepřichází uložení mírnějšího, tedy výchovného trestu, kterým je i podmíněný trest odnětí svobody, v úvahu, což však rozhodně není případ obžalovaného, obzvláště za stavu, kdy tento nebyl dosud postižen pro přestupky a jediný předchozí trest mu byl uložen za trestný čin majetkového charakteru s horní hranicí trestní sazby ve výměře jednoho roku. Soud proto dal obžalovanému ještě možnost přesvědčit o tom, že jeho pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody není nezbytně nutný, a uložil mu trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné sazby (tuto výměru trestu ostatně navrhla i státní zástupkyně), výkon trestu mu však byl podmíněně odložen na delší zkušební dobu v trvání tří let. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil výhradně vůči poškozené I. M. a je tedy zřejmé, že páchaní trestné činnosti bylo významně ovlivněno právě vztahem obžalovaného k této poškozené, soud zároveň uložil obžalovanému omezení dle § 82 odst. 2 tr. zákoníku, které by mělo obžalovanému zabránit v případném opakování trestné činnosti. Toto omezení se týká zdržení se jakékoliv formy styku s touto poškozenou, a to nad rámec obstarávání legitimních a neodkladných záležitostí týkajících se výchovy a výživy jejich nezletilých dětí S. a D. Byť byly tyto děti rozhodnutím soudu svěřeny do péče své babičky M. starší, nelze samozřejmě do budoucna vyloučit případnou změnu takového rozhodnutí a nutnost kontaktu obžalovaného a poškozené jako rodičů těchto nezletilých dětí při obstarávání jejich záležitostí, a tuto skutečnost soud zohlednil při uložení tohoto omezení. Obžalovaný se zároveň upozorňuje na to, že pokud by ve zkušební době porušil toto omezení,

či pokud by se dopustil jakéhokoliv druhu úmyslné trestné činnosti, mohlo by to samozřejmě být důvodem pro postup dle § 83 odst. 1 tr. zákoníku, tedy rozhodnutí o výkonu trestu. Povede-li obžalovaný v této zkušební době řádný život, vysloví soud, že se osvědčil, záleží tedy výhradně na obžalovaném, zda způsobem svého života v budoucnu prokáže, že výkon trestu v jeho případě není nutný a že návrh státního zástupce, pokud jde o jeho potrestání, byl skutečně nepřiměřeně přísný. Soud nevolil ani případné vyslovení dohledu, neboť tento se jeví jako nadbytečný za stavu, pokud nebyla obžalovanému případně stanovena povinnost, jejíž plnění by mělo být sledováno právě za užití dohledu probačního úředníka.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila zdravotní pojišťovna – Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s částkou 2.053 Kč s tím, že se jedná o náklady léčení pojištěnce, tedy poškozené I. M. Tyto náklady vznikly pojišťovně v souvislosti s jejím ošetřením dne 23.11.2014, tedy s útokem obžalovaného z tohoto dne. Uvedené náklady vznikly v důsledku jednání obžalovaného, které bylo posouzeno jako trestné, a soud proto neměl pochybnosti o oprávněnosti tohoto nároku poškozené zdravotní pojišťovny za stavu, kdy výše škody byla řádně doložena. Proto soud přiznal náhradu škody v uvedeném rozsahu a uložil obžalovanému povinnost škodu uhradit.

P O U Č E N Í: Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 8. října 2015

JUDr. Ivo Poštolka
předseda senátu, v.r.

za správnost vyhotovení:

